

Ngô Việt Trường

Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc là cuốn tiểu thuyết của nhà văn Ngô Việt Trường, một cuốn sử quan cận huyết động thời đại nhà Chế Bồng Nga, trong đó tác giả tìm cách xây dựng kịch bản của tác phẩm chung quanh nhân vật lịch sử Chế Bồng Nga mà tác giả cho đó là vua lý lịch của vương quốc Champa đã đóng vai trò chính yếu trong các trận chiến chinh phạt đô Thăng Long vào cuối thế kỷ 14. Chính vì thế, BBT Champaka không có ý kiến gì với nội dung của tiểu thuyết này.

Mặc dù là cuốn tiểu thuyết, nhưng tác phẩm Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc đã trở thành một chủ đề nhạy cảm với giới trí thức người Việt cho rằng Việt Nam là quốc gia của dân tộc Việt, chứ không phải là quốc gia đa chủng, đa văn hóa và đa lịch sử mà Ngô Việt Trường và nhiều thành phần trí thức chân chính Việt Nam thông qua hô hào gọi một nhà thơ qua. Một khi định nghĩa Việt Nam là quốc gia của dân tộc Việt, thì Chế Bồng Nga phải là nhân vật ngoại lai đối với lịch sử của quốc gia này. Kể từ đó, dù Ngô Việt Trường là người Kinh hay là người xuất thân từ quân đội Việt Nam Cộng Hòa đi nữa, một khi dùng ngòi bút để kể lại cuộc đời của Chế Bồng Nga thì ông sẽ bộ kết tội ngay là thành phần phản dân tộc hay phản quốc. Theo chúng tôi, đây chỉ là quan điểm riêng của vài cá nhân trong cộng đồng người Việt, không biểu thị cho tiếng nói của toàn thể nhân dân Việt Nam. Vì rằng hiện pháp của nước nhà nhà Chế Bồng Nga công nhận chính thức Việt Nam là quốc gia đa chủng tộc, đa văn hóa và đa lịch sử, cuốn thành nên văn minh đa dạng của quốc gia này. Ngay trong nội các của chính phủ của nhà Chế Bồng Nga có cả Bộ Phát Triển Xã hội. Dựa và yếu tố này, người ta có quyền đưa ra kết luận rằng Việt Nam Cộng Hòa trước năm 1975 không phải là quốc gia riêng của dân tộc Việt mà là quốc gia của nhiều thành phần sắc tộc trong đó có cộng đồng người Việt chiếm đa số. Chế Bồng Nga là nhân vật lịch sử của người sắc tộc. Kể từ đó, nhà văn Ngô Việt Trường có quyền đưa ra phân tích, tôn vinh hay đã phá vỡ ông ta có thể hiểu được chúng minh. Thế thì đâu là vấn đề phản dân tộc hay phản quốc trong tác phẩm Chế Bồng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc của Ngô Việt Trường.

Nhóm thanh minh cho nhóm vãn đồ mang tính cách nhậy cảm đó mà nhà văn Ngô Việt Trường có đôi lời tâm tình với bà con Chăm mà chúng tôi xin đăng lời bài viết này, nhóm có thêm một vài chữ mà chúng tôi để trong dấu ngoặc [...] để câu văn có phần sáng nghĩa hơn.

Trong bài này, Ngô Việt Trường cũng nêu ra quan điểm của Phan Cao Sơn và người Chăm muốn đòi đất đai và sự nhận diện của Ts Mai Thanh Truyết với chính quyền Trung Quốc muốn thu hồi cho chính phủ Lào vùng của người Chăm để phục hồi lại vùng quê của Champa miền Trung Việt Nam. BBT Champaka chúng tôi không muốn đi vào chi tiết bài viết của 2 tác giả này, vì theo người Chăm thì họ nói ngoi đã trở lại cho quan điểm sai lầm của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết mà họ đã đăng tải trong Harak Champaka và www.champaka.org rồi.

Theo sự nhận diện của BBT Champaka, bài viết của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết chỉ nhằm trong thói quen văn chương để hình thành nên dân tộc Chăm vô tội thành kẻ thù không đội trời chung với dân tộc Việt và tội bắt tay với Trung Quốc, chứ không phải là quan điểm nghiêm túc của nhóm nhà trí thức chân chính Việt Nam để đưa ra phân tích bài bản chính trị của dân tộc Chăm hôm nay. Thành Đài là người Chăm duy nhất muốn phục hồi Champa qua mô hình Chính Phủ Chăm Lào Vong. Tác giả Thành Đài chỉ là ông tiến sĩ làm bằng giấy mớ, sự ngớ ngẩn của Thầy Điên mà cũng để Chăm trên thế giới hôm nay không biết ông ta là ai. Không biết Thành Đài là ai, nhóm Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết lại đưa vào bích chương Chính Phủ Chăm Lào Vong của Thành Đài để làm yếu tố hậu thuẫn để kết luận rằng dân tộc Chăm hôm nay đang bắt tay với Trung Quốc nhằm phục hồi lại vùng quê của Champa. Để rồi với chúng tôi, đây là hành động quá dã man mà Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết muốn áp dụng để trừng trị dân tộc Chăm thua trận thì đúng hơn. Tại sao đi tin vào lời tuyên bố nhóm nhí và khôi hài của ông tiến sĩ giấy mớ Thành Đài để rồi lên án dân tộc Chăm hôm nay và tội bắt tay với Trung Quốc mà chính dân tộc này không biết đất nước Trung Quốc ở đâu và mất mũi người Trung quốc như thế nào? Chính đó là vãn đồ cần phải có xét lại, trước khi ghép người Chăm vào thành phần phạm đồ.

Trong bài này, Ngô Việt Trường cũng suy đoán bao nhiêu của Trung quốc để với Việt Nam, nhóm đây chỉ là quan điểm riêng của tác giả, chứ không phải là quan điểm của BBT Champaka, một sự quan nghiên cứu chuyên về lịch sử và nền văn minh Champa. Trong bài viết này, Ngô Việt Trường có đưa ra nhận diện rằng:

“tôi nghĩ có một sự việc rất đáng lưu tâm là Trung Quốc có thể xúi giục, gây sự hiểu lầm,挑拨离间 chia rẽ giữa hai dân tộc Chăm-Việt để thực hiện âm mưu (...) Nhóm biết đâu là chính quyền có một số ít người Chăm ngày nay vẫn có thể mắc mưu bẫy gián điệp Trung Quốc”.

Khi đọc đơn này, chúng tôi nghĩ rằng Ngô Việt Trùng cũng đang lặp lại cách suy nghĩ sai lầm của Phan Cao Sơn và Ts. Mai Thanh Truyết!

Nhân danh một nhà trí thức chân chính làm nghề viết văn, tác giả không có quyên suy nghĩ hay suy đoán Trung Quốc có thể xúi giục người Chăm hay một số người Chăm mặc dù Trung Quốc, mà không nêu ra một yếu tố nào để chứng minh cho lý thuyết của mình. Mời số hiểu lầm giữa dân tộc Chăm và Việt đã diễn ra trên bàn cờ chính trị giữa một thế kỷ qua để phát xuất từ số nhận định hời hợt và thiển cận này.

Dù vấp phải vài số sót mang tính cách chủ quan và thiển cận nghiêm túc khi bàn đến vị trí của dân tộc Chăm trên bàn cờ chính trị của Trung Quốc hôm nay, bài viết của Ngô Việt Trùng đáng để các bạn đọc bà con Chăm và đọc giả biết thế nào là nguyên nhân đã đưa đến ông phải ra một tác phẩm *Chăm Bờng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc*. Điều với chúng tôi, đây không phải là văn chương hèn thù chống dân tộc Việt và cũng không phải là bích chương tôn vinh Chăm Bờng Nga, vì vua là một vị vua của vương quốc Champa xưa kia, mà chỉ là một thế lực tiểu thuyết cũng như bao tác phẩm tiểu thuyết khác, không thể bỏ quên bên trang sử văn chương của dân tộc Việt, chứ có thể thôi. Sau đây là nguyên văn bài viết của Ngô Việt Trùng gửi cho công đồng Chăm tại hải ngoại:

Ngô Việt Trùng

Tại sao tôi viết cuốn Chăm Bờng Nga, Anh Hùng Chiêm Quốc?

Sau khi cuẻn tiẻu thuyẻt lỏch sỏ “Chở Bởng Nga: Anh Hùng Chiẻm Quẻc” (CBN:AHCQ) cỏ a tởi ra đởi, có mỏt sỏ đởng hỏnh chỏ a đởc đã đởt vẻn đở đởi khỏi nhỏ sau:

1). Nhân vẻt anh hùng cỏ a Viẻt Nam không thiẻu chiẻt tởi sao lỏi viẻt ca ngỏi mỏt nhân vẻt nỏnh ngoài tởng chỏnh lỏi Viẻt Nam?

2). Trong tình trỏng đởt nỏnh đởng đởng trỏc hiẻm hỏ a xâm lỏnh cỏ a Trung Cỏng tởi sao anh lỏi khỏi đỏy tình thỏn dân tởc cỏ a ngỏi Chiẻm, mỏt đở tài nhỏy cỏm có thỏ gây nên sỏ chia rỏ trong cỏng đởng Đỏnh đỏng tỏ o đở u kiẻn cho ngoỏi bang khai thác thỏ lỏi?

Tuy đỏ là nhỏng câu hỏi hay thỏt nhỏng tởi lỏi đởm ra lỏnh trỏ lỏi vì tởi nghĩ nỏi dung cuẻn sách tởi viẻt đã giỏi thích đở rỏi. Chỏ a thỏ y ai “đã đởc xong” cuẻn CBN:AHCQ cỏ a tởi mà còn hỏi nhỏng câu nhỏ thỏ ! Có thỏ tởi đã suy nghĩ hỏi chỏ quan.

Đỏnh vỏi tác phỏm Chở Bởng Nga: Anh Hùng Chiẻm Quẻc

Mỏi đởy, trong đỏp mỏt sỏ bẻn bẻ cũ gỏp gỏ nhau, có vài bẻn đã gỏi đừa tởi là Chỏ Bởng Trỏng. Đừa thân tình hay mỏa mai đởy? Tỏi hỏi lý do thì các bẻn ỏy cho biẻt là có rỏt nhiẻu ngỏnh đỏnh vỏi cuẻn sách CBN:AHCQ cỏ a tởi. Mỏt anh cho biẻt thêm có ngỏnh cỏn cho tởi là kỏ vong bẻn, phỏn quỏc nỏ a! Mỏt ngỏnh hỏi trong sách nó nỏi thỏ nào thì ngỏnh kỏt án tởi trỏ lỏi “Tỏi đừu có thỏm đởc, chỏ nghe cái tỏ a đở là biẻt nó phỏn quỏc rỏi”. Đỏ đỏn đỏn thỏ mà tỏi nào có biẻt! Nhỏng không sao! Tỏi cũng đã tởng quen bẻ ngỏnh ta kỏt tởi phỏn quỏc rỏi! Chỏ tiẻc mỏt đở u là trong sỏ nhỏng ngỏnh kỏt án tỏi nhỏ vỏy cũng có mỏt ngỏnh bẻn cũ cỏ a tỏi nỏ a! Chuyẻn nhỏ vỏy nỏ u không lẻn tởng cũng ngỏt!

Nhỏ nhiẻu đởc giỏ đã biẻt, trỏc đởy tỏi đã tởng viẻt nhiẻu tác phỏm tiẻu thuyẻt lỏch sỏ nhỏ Lý Trỏn Tình Hỏn, Đỏnh Vân Nga: Non Cao và Vỏc Thỏm, Công Nỏ Ngỏc Vẻn, Trỏn Khỏc Chung. Trong đỏ tỏi đã nhỏc nhỏ và đỏ cao không biẻt bao nhiẻu công lao khó nhỏc, hi sinh

xong máu của anh hùng liệt nữ đã mở nước và giữ nước rồi sao lại bỏ không?

Lịch sử Chiêm Thành trở thành một phần của lịch sử Việt Nam

Còn về Cha Bà ng Nga, rõ ràng đó là một nhân vật kì diệu tới nỗi bất cứ dân tộc Chiêm. Theo lịch sử tranh đấu để sinh tồn thì việc chinh phục Đế quốc Việt của ông ta không có gì lạ gì ai hết! Điều đáng kể là ông ta đã sáng suốt nhận biết mối hiểm họa từ giặc Địch Hán rồi sớm, trong khi các ông Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đồng nhà ta trở lại gần 6 thế kỷ sau (1360-1958) về nhận lãnh ra đời. Bà ng chắp ng là các vị này đã sẵn sàng giữ một phần lãnh thổ lãnh hải VN như Trung Hoa giờ đây!

Cuối cùng, sau một thời gian kinh chinh nhau, nước Chiêm nay đã trở thành miền Trung của nước Việt Nam. Dân Chiêm Thành hầu hết cũng đã trở thành công dân Việt Nam! Tất nhiên lịch sử Chiêm Thành cũng trở thành một phần của lịch sử Việt Nam chứ! Kẻ thù là kẻ thù giữa một trận đang đánh nhau chứ khi một kẻ đã chết hoặc chết rồi thì kẻ kia, đã chết rồi thì chung với kẻ kia thì còn thù hận gì? Cái quá khứ này đã chôn vùi hơn 600 năm rồi! Hơn nữa, sau khi Cha Bà ng Nga mất, hai người con của ông là Cha Ma Nô Đà Nan và Cha Sơn Nô đều lãnh đạo người La Ngai, chuyển sang Đế quốc Việt và đã trở thành con dân Việt Nam vĩnh viễn!

Đệ cao Cha Bà ng Nga không làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt

Tổ tiên ta từng mong lòng bao dung khi khuyên con cháu “Bây giờ thì cùng nhau bí cùng, Tuy rằng khác giống nhưng chung một giàn”, sao ta lại quên đi? Tổ tiên ta cũng dạy rằng “Kính đô cũng có người đi, Man di cũng có sinh đẻ, trẫm nguyên”, cái tâm, cái tài đã cho ai hận ai? Tại sao ta đem cái lòng hẹp hòi, đệ cao ra loè thiên hạ để có thể gây nên mối họa chia rẽ giữa những người cùng sống trên một dải đất? Không phải các chính phủ miền Nam ta đã từng nêu cao khẩu hiệu “Kính Thờ ông Tổ Nhà” đó sao? Vậy thì việc đệ cao anh hùng Cha Bà ng Nga không những không làm hại gì đến uy tín của dân tộc Việt mà còn làm vui lòng những dân tộc anh em

trong đời gia đình Việt Nam nà! Điếm thóc mớ c thò nhọt tôi bày tỏ nhữ quý vớ có đờng ý không?

Tội sao ra đời mớ c thò nhọt sách vở i tởa đờ đờ y nhữ y cớ m

Giờ tôi xin bớ c sang điếm thóc mớ c thò hai: Tội sao tôi lờ i cho ra đời mớ c thò nhọt sách vở i cái tởa đờ đờ y nhữ y cớ m rờ t bớ t lờ i cho đờ t nớ c trờ c hiể m hờ a xâm lăng cớ a Trung Cờ ng? Xin mớ i quý vớ theo dõi:

Tháng 2 năm 2009, Web www.tinparis.net đã cho đờng bài viế t “Ngớ i Chăm Đờ i Lờ i Đờ t Đờ i?” cớ a tác giớ Phan Cao Sờ n, mớ t đờ tài thờ i sớ nóng bờ ng đờ khi n cờ ng đờ ng ngớ i Việt hờ i ngoớ i khá ngớ ngờng. Bài viế t nờu ra nhữ ng hoặ t đờ ng cớ a mớ t sớ tở chớ c thuớ c cờ ng đờ ng ngớ i Chăm mà tác giớ cho là không đờ c thuớ n lờ , coi nhữ đờ mớ t đờ u hiớ u “quay lờ ng” vớ i cờ ng đờ ng Việt Nam tở nờ n (VNCH).

Ngày 17 tháng 2 [2009] trên vài trang web cớ a cờ ng đờ ng ngớ i Chăm tở nờ n Cờ ng Sờ n lờ i xuố t hiớ n bớ n “Kháng Nghớ Thớ” cớ a ông Musa Porome, chớ tở chớ tở chớ c International Office of Champa (IOC-Champa) tiớ ng Việt gớ i là Văn Phòng Quớ c Tở Champa, đờp trờ bài viế t cớ a ông Phan Cao Sờ n.

Ngày 5 tháng 3 năm 2009 lờ i có thêm bài viế t cớ a BBT Harak Champaka vớ i tởa đờ “Trờ Lờ i Bài Viế t Ngớ i Chăm Đờ i Đờ t Đờ i cớ a tác giớ Phan Cao Sờ n”.

Tiớ p đờ, ngày 24 tháng 3 năm 2009, Web Ngớ i Việt online lờ i lên bài viế t “Chiớ n Lờ c Cớ a Trung Cờ ng Nhỏ m Bớ n Tây Nguyên VN Thành Tây Tờ ng 2” cớ a Ts Mai Thanh Truyế t. Bài viế t này có mớ c đờch cớ nh giấ khỏ nắng TC xú giớ c và hờ u thuớ n cho mớ t vài tở chớ c trong cờ ng đờ ng ngớ i Chăm thành lờ p chính phớ lờ u vong đờ đờ i lờ i đờ t cũ cớ a hờ i miớ n Trung VN.

Ngày 13 tháng 4 năm 2011 tôi xuất hiện bài viết “Vấn Đề Ngồi Chăm Đòi Đột Đại” của ông Tô Công Nhàn ng, TTK Hội IOC-Champa trên nhng thc m c của Ts Mai Thanh Truyt v.v...

Nhng bài viết trên đng v 2 phía rõ r t. Một bên [t c là Phan Cao Sơn va Ts Mai Thanh Truyt] thì nêu ra nhng đi u kh nghi, nhng đi m th c m c, c nh giác v nhng m i h i có th x y đ n cho t qu c Việt Nam. Một bên [t c là c ng đ ng trí th c Chăm t i h i ngo i] thì thanh minh, bi n bác ho c ch ng l i nhng lu n đi m c a phía bên kia mà các ông cho là ng nh n ho c c ý bóp méo [s th t c a l ch s].

Quý v có th tìm nhng bài viết này trên internet [www.champaka.org, Ngồi Việt online, www.tinparis.net]. Không bi t khi đ c qua nhng bài viết này quý v s suy nghĩ th nào? Riêng tôi, tôi không sao kh i s hãi, lo âu!

Trung Cng t o m i chia r gi a hai dân tộc Chăm-Việt

Tôi ch a có c h i tìm hi u tính chân xác v nhng v n đ mà các tác gi trên đã nêu ra nhng tôi nghĩ có m t s vi c r t đáng l u tâm là Trung Cng có th xúi gi c, gây s hi u l m, t o m i chia r gi a hai dân tộc Chăm-Việt đ th l i l m. Trong quá kh vi c đó đã x y ra nhi u l n! Nhà Nguyên cũng t ng đ vua Chă Mân cùng “chia th t” Đ i Việt. Đ n th i Minh, h cũng đ vua Chă Bng Nga “chia th t” Đ i Việt m t l n n a. Đi u may là hai v vua Chiêm này sáng su t bi t tr c cái th “môi h r ãng l nh”, n u Đ i Việt m t thì Chiêm Thành cũng khó gi đ c, nên c hai v đ u c tìm cách thoát kh i âm m u đen t i đó. Nhng bi t đâu l i ch ng có m t s ít ng i Chăm ngày nay v n có th m c m u b n gián đi p Trung Cng? Có th có nhng ng i ch a hi u đ c m t khi Trung Cng đã tràn sang Đông D ng thì ng i Việt cũng ph i tiêu di t, ng i Chiêm cũng ph i tiêu di t, Lào hay Miên cũng ph i tiêu di t đ r nh đ t cho gi ng Đ i Hán sinh sôi n y n ch ! Khi đó thì nh t đ nh không còn chuy n khuyên b u bí chung m t giàn th ng yêu l y nhau n a mà ch có chuy n “b u bí kéo nhau vào n m chung m t n i” thôi vì đ i đa s dân Hán nông thôn ngày nay đang đói l m!

Trung Hoa v n là ngu n g c phát sinh ra nhng m u hay k l mà h đã đúc kíp thành bá c m nang “Tam th p l c k”. Chuy n không làm cho ra có (k th 8: “Vô Trung Sinh H u”) đ i v i h đâu có khó kh ãn gì! H n n a, trong th c t , cũng có m t v ti n sĩ ng i Chiêm tên Thành Đài

đang ở Thuyết Địch cũng đang hô hào thành lập “chính phủ Champa lưu vong” thuyết (dù chăng thuyết ai trong cộng đồng người Chăm ở ng h mà chẳng coi đây là một trò hề)! Muốn biết chi tiết này xin đọc bài “Chung Quanh Vấn Đề Chính Phủ Chăm Lưu Vong của Ts Thành Đài” của Abdul Karim trong *Harak Champaka* 36 [xem <http://www.champaka.org/cgi-bin/viewitem.pl?392&;chinhtri>].

“Nếu có một hay còn không thuyết phụ cũng có phần trách nhiệm!” Tôi là một trong số những người lính VNCH bị tr n, đã lâm cảnh nh n một nhà tan. Nếu có Việt Nam bây giờ đang ở trong tay đồng CSVN mà đồng này lại đang bị đồng CS Trung Hoa khống chế. Tuy phải đem thân lưu lạc quê người nhưng tâm trí tôi lúc nào cũng canh cánh lo nghĩ về quê hương! Nay tuổi già sức yếu tôi đâu có thể làm được gì ngoài việc dùng ngòi bút để đóng góp chút ích lợi nào trong công cuộc cứu nguy quê hương? Đó là lý do tôi sao cuốn sách CBN:AHCCQ của tôi ra đời!

Tôi đã viết gì trong cuốn Chăm Bờng Nga: Anh Hùng Chiêm Quốc

Trước hết tôi thuật lại một cách ngắn gọn về một giai đoạn lịch sử giữa lúc hai nước Việt Chiêm tranh hùng đã xảy ra vào đầu bán thế kỷ 14 dựa trên những tài liệu của các sử gia miền phía cùng với một số chuyên nghiên cứu dân gian của hai dân tộc qua hình thức một tập tiểu thuyết lịch sử để cho dân chúng dễ hiểu, dễ nhớ. Trong phần mở đầu tập sách, tôi đã làm rõ ra quan điểm của mình về hai chữ “anh hùng”. Tôi nghĩ danh hiệu anh hùng phải được quần dân thừa nhận và thừa nhận không thể phong như kiểu “Bác, Tôi, Tôi, Bác cũng anh hùng!” hoặc “Việt Nam là một nước nhỏ mà đánh thắng hai đế quốc to (và chế chế khu vực phía bắc Trung Quốc)”! Tôi phải nhận mạnh điểm này vì hiện nay ở Việt Nam giới lãnh đạo CS luôn tôn mình là anh hùng mà lại làm những việc hoàn toàn phản dân hại nước!

Bao nhiêu công lao, xương máu của tổ tiên ta đã phải đổ ra để gây dựng, vun bồi, phát triển mới có được một đất nước hình chữ S ngày nay, thế mà họ thản nhiên xén cắt lấy những mảnh hiên dâng cho giặc Tàu tham tàn! Tôi sao lại có một lập luận người lãnh đạo một đất nước nhỏ thế? Tôi nghĩ một trong những nguyên nhân gây nên cái hiện tượng kỳ quái này là sự thiếu hiểu biết về lịch sử tiến hóa của nhân loại cũng như lịch sử nước nhà của đám lãnh đạo này mà ra chăng!

Nếu ta đã trải qua 4 lần Bị bóc lột và bao nhiêu cuộc xâm lăng khác của người Tàu rồi. Cái

gặp ng trộm c mọt là sau khi đu i đ c T ng Gi i Th ch ra Đài Loan, Trung C ng li n xâm l c Tây T ng ngay (1950)! Th mà t i sao các ông H Chí Minh, Ph m Văn Đ ng l i tin t ng ng i Tàu có th giúp đ Việt Nam mọt cách vô t , không v l i? Cái gì đã che mọt các ông? T i sao ông H Chí Minh và các đ ng chí c a ông ta l i y thác cho ông Ph m Văn Đ ng ký cái công hàm nh ng hai qu n đ o Hoàng Sa và Tr ng Sa và nhi u vùng bi n c a Việt Nam cho Trung Qu c?

Ngày x a các chúa Nguy n đã t ng tìm cách thuy t ph c các vua Chân L p cho dân Việt vào n c này đ khai thác đ t hoang, các v vua Chân L p đã nh d nghe theo. K t qu nh ng đám di dân Đ i Việt này đã tr thành g c r v ng ch c t o đ i u ki n thu n l i cho cu c chinh ph c đ ng b ng Nam b c a các chúa Nguy n! Bài h c y rõ ràng đ n th mà t i sao Nguy n T n D ũng và các đ ng chí c a ông ta l i còn nh d cho ng i Trung Qu c vào khai thác tài nguyên Tây Nguyên là cái x ng s ng c a đ i đ t Việt Nam? T i sao chính quy n nhi u t nh l i đ a nhau cho ngo i qu c vào thuê r ng, m n đ t và đ cho ng i n c ngoài đ n c ng b a bãi mà không ki m soát? Kinh nghi m l ch s , nh ng hi u bi t v tham v ng c a dân Đ i Hán h đ đ u h t? Các ông có ý th c đ c vi c làm c a các ông s đ a đ t n c VN v đ u không?

Thu t l i nh ng tr n chi n đã x y ra gi a hai n c Việt-Chiêm

Tôi có làm gì quá đáng ngoài vi c thu t l i nh ng s vi c và nh ng tr n chi n đã x y ra th t gi a hai n c Việt Chiêm nh s sách đã chép s n! Nêu rõ tình th n sáng su t c a vua Chiêm Chế Bông Nga khi ông vua này tri t đ c nh giác v i lòng d b t tr c c a dân Hán là ph n b i dân t c Việt ? Nêu rõ vi c Chế Bông Nga ch tr ng không chi m đ ng n c Việt vì bi t dân Việt qu t c ng r t khó cai tr là mọt hành đ ng ph n b i dân t c Việt ? Vua Chế Bông Nga nuôi ý đ nh dùng Tr n Húc hay Tr n Nguyên Di u đ làm trái đ n, làm hàng rào ngăn cách n c Chiêm v i n c Tàu, đ cho dân Chiêm đ kh , mọt ông vua th ng dân, lo cho dân nh v y có đáng tôn vinh không? Mọt nào tôi không bi t ch mọt ý th c b o v qu c gia dân t c, nhìn xa th y r ng, tôi th y ông Chế Bông Nga đã v t qua ông H Chí Minh r xa! Tôi nghe nhà vi t s Tr n Xuân Sinh trong cu n Thuy t Tr n cho r ng “Chế Bông Nga ch là mọt t ng c p bi n c khô i”, không bi t có th t không? Tôi ch a đ c đ c t p sách này. Nh ng n u qu ông Tr n Xuân Sinh có nói nh v y thì ông Sinh nghĩ sao v v đ o quân ph t Chiêm g m t i 12 v n c a vua Tr n Du Tôn l i tan tành đ i tay c a Chế Bông Nga b ng mọt tr n ph c kích năm 1377 mà các cu n s c Việt Nam đ u có chép?

Độc muợn xóa đi nhợng mợc cợm kợ thợng ngợợi bợi

Trong tợp tợu thuyợt lợch sợ CBN:AHCQ này, tợi cợng cợ trợng đợn nhợng mợi liên hợ mợt thiợt giợa hai dân tộc Việt Chiêm, đợc muợn cợa tợi là đợ dân hai bên cùng hiợu mà xóa đi nhợng mợc cợm kợ thợng ngợợi bợi, hợu sát cánh nhau chợng lợi kợ thù phợợng Bợc khi cợn đợn. Ngoài ra tợi cợng muợn nhợc đợng bào Chiêm nhợ rợng hợ đợ tợng có mợt bợc tợn bợi anh hùng và sáng suợt đợn thợ đợ! Tợi mong nhợng ngợợi anh em Chiêm không coi thợợng nhợng sợ suy nghĩ, lo lợng vợ hợa hợi Đợi Hán nhợ thợ nào cợa vợ anh hùng Chế Bợng Nga đợ khợi mợc mợu kợ gian nợu nhợng chuyợn tợợng tợ chuyợn ông Ts Thành Đợi là có thợ tợ!

Nhợ vợy CBN:AHCQ cợa tợi là mợt tợng thuợc chớch ngợa đợ đợ phòng bợnh phân hóa tợ quợc chợ đợu phợi là mợt tợng thuợc đợc hợi nợợc nhợ ai đợ đợ lợm tợợng!

Ngô Việt Trợng